

És Nadal

Un relat de: [Ves per on!](#)

M'agradaria escriure't un poema, com en els vells temps. No et pensis; avui ha estat un dia dur, i tenia ganes de veure't. Malgrat la distància, et sento ben a prop, prop del cor. La cançó que estic assaborint m'inunda de pensaments, m'omple de tu... Reconec que el Nadal ja s'ha esvaït, però ja saps que no puc evitar recordar la millor època de l'any: avets, llums, colors, regalets, benaurança, bons desigs i... música; què fariem sense el seu so encaramel·lat, i encara millor amb aquesta, que no és la típica nadala; si el que la va compondre hagués inventat una lletra totalment diferent, sense signes nadalencs, m'agradaria tant com ara. A més a més, no parla del Nadal en si mateix, doncs va més enllà: compara aquestes festes amb la felicitat que la teva existència produeix dins meu, una satisfacció tan sols comparable a les llums de colors que ens il·luminen nit i dia quan s'acosta aquesta època entranyable.

De tot cor, si algun estel, si alguna espurna em dóna llum constantment, no és altra que la teva mirada. No és la cançó, ni tan sols el recolliment familiar; el que de debò m'encomana de bons sentiments és l'escalfor que, malgrat l'allunyament, em fas arribar sense saber-ho, doncs el més màgic de tota aquesta joia que envaeix els meus anhels i les meves pors és que t'estimo sense que en siguis sabedora.

Potser demà seré capaç d'escriure la cançó que mai sentiràs..., o potser sí. Vaig a l'habitació a agafar el bat de beisbol. Espero que sigui prou fort per esmicolar el vidre que et separa de mi. El misteri que rau al meu cap és saber com coi t'endinses cada matí dins aquesta capsa plena de llums que anomenem televisor. Espero que, quan te'n rescati, m'ho aclareixis.

Ara aparta't una miconna, que no vull fer-te mal. U, dos i tres!

<http://vesperon.cat/es-nadal/>